

บาทหลวงโจเซฟ วเรชินสกี

ลานเสรีภาพฯ กรุงปารีส

17 ตุลาคม 1987

คำประกาศสดุดีผู้ยากไร้ทุกยุคทุกสมัย

วันนี้ ณ ลานแห่งเสรีภาพ สิทธิมนุษยชน
และพลเมืองแห่งนี้
ข้าพเจ้าขอคารวะคนยากไร้ ทั้งเด็ก และผู้เป็น
พ่อแม่จำนวนนับล้านๆ คน
ที่จำต้องตายไปเพราะความทุกข์ยากหิวโหย
ที่เคยต้องมีชีวิตอยู่อย่างยากแค้นลำเค็ญ
ท่านคือ บรรพบุรุษของพวกเรา
ที่กล่าวถึงท่านในวันนี้
มิใช่เพื่อระลึกถึงความตายของท่าน
แต่เพื่อสดุดีชีวิตของพวกท่าน

ข้าพเจ้าขอคารวะแม่ผู้ยากไร้นับล้านๆ
ที่ถูกกล่าวหาว่าปล่อยให้อีก
เกิดมารับความลำบากยากแค้น
และกลายเป็นส่วนเกินอยู่ในโลก

แต่เด็กๆ นับล้านๆ ที่อดอยากหิวโหยจนท้องกำ
ยมิไม่ออกอีกต่อไป
แต่ยังเพียรหาความรักความอบอุ่น

ข้าพเจ้าขอคารวะหนุ่มสาวนับล้านๆ คน
ที่แม่จะดูเหมือนสิ้นหวังในชีวิตทุกวันนี้แล้ว
ก็ยังคงมุ่งแสวงหาอนาคตในโลกที่ไร้สาระ

ข้าพเจ้าขอคารวะผู้ยากไร้ทุกยุคทุกสมัย
และโดยเฉพาะคนยากจนในทุกวันนี้
ที่สิ้นไร้หนทาง ถูกขับไล่ไสส่ง
ถูกดูแคลน และเหยียดหยามครั้งแล้วครั้งเล่า

แต่ผู้ใช้แรงงานที่ไร้อาชีพ
ที่เคยต้องแบกรับงานหนักมาโดยตลอด
จนบัดนี้สองมือไร้ค่าไปเสียแล้ว

แต่ผู้ชาย ผู้หญิง และเด็กๆ จำนวนนับล้านๆ
ที่หัวใจยังเต้นแรงพร้อมจะต่อสู้
ด้วยจิตวิญญาณที่ขบถต่อความอยุติธรรมใน
ชีวิต
ที่คนอื่นหยิบยื่นและยัดเยียดให้
และหาญกล้าพอที่จะทวงสิทธิ์ที่จะดำรงชีวิตอยู่
อย่างมีศักดิ์ศรี

ณ ที่นี้ ข้าพเจ้าขอคารวะผู้ยากไร้ทั้งหลาย
ทั้งที่เป็นเด็ก ผู้หญิง และผู้ชาย
ผู้ไม่ยอมกล่าวร้าย ส้าบแข้งใคร
มีแต่ความรัก มีศรัทธาในศาสนา ทำงานเพื่อ
ประโยชน์ต่อส่วนรวมและสามัคคีกัน
เพื่อสร้างโลกใหม่ที่มีแต่ความปรองดอง
โลกใหม่ โลกของเราทุกคน
ที่มนุษย์ทุกคนจะทำได้ทำแต่ความดีก่อนตายจาก
กันไป

ข้าพเจ้าขอคารวะท่านทั้งหลาย
ทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และเด็ก
บนหินอ่อนแผ่นนี้ ชื่อเสียงของท่านได้ถูกจารึก

ด้วยหัวใจ ด้วยแรงมือ
และเครื่องมือที่ใช้สลักตัวอักษร
ท้ายสุดนี้ ข้าพเจ้าขอสดุดีผู้ยากไร้ ทุกยุคทุก
สมัย

เพื่อคนในทุกวันนี้จะได้รู้จัก
ให้ความสำคัญแก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกันเหนือสิ่ง
อื่นใด

และจะได้เลิกคิดเสียที่ว่าความยากไร้เป็นชะตา
กรรม